

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.782 van 23 mei 1996
in de zaken A. 65.355/X-6416
66.309/X-6417.**

- In zake :
- I. 1. de v.z.w. BOTERSTRAATACTIECOMITE,
2. Frans VINDEVOGEL,
3. Lucien VANDERSTRAETEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten M. DENYS en T. DE WAELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12
 - II. 4. het Openbaar centrum voor maatschap-
pelijk welzijn van DEINZE,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te BRUGGE
(SINT-ANDRIES),
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

tussenkomen de partijen :

- 1. de n.v. EURANTEX, (I. + II.)
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie
J. VERBIST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13,
- 2. de v.z.w. STICHTING OMER WATTEZ, (II.)
die woonplaats kiest bij
Advocaat A.-M. DE DEKEN,
kantoor houdende te OUDENAARDE,
Gevaertsdreef 6,
- 3. Roland MOERMAN, (II)
- 4. Roger VANDERSTRAETEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat Fr. RAMAN,
kantoor houdende te GENT,
Sportstraat 430.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. BOTERSTRAATACTIECOMITE, Frans VINDEVOGEL en Lucien VANDERSTRAETEN op 31 augustus 1995 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Oudenaarde op het grondgebied van de gemeenten Oudenaarde, Nazareth en Deinze, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 september 1995;

Gezien het verzoekschrift dat het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van DEINZE op 9 november 1995 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van hetzelfde besluit en van de daaraan voorafgaande besluiten van de Vlaamse regering van 9 juni 1993 houdende gedeeltelijke inherzieningstelling van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 goedgekeurde gewestplan Oudenaarde en van 20 juli 1994 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerp-plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Oudenaarde op het grondgebied van de gemeenten Oudenaarde, Nazareth en Deinze, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 oktober 1993, respectievelijk 7 september 1994;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien de verslagen opgemaakt door Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gelet op de beschikkingen van 11 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten M. DENYS en T. DE WAELE, die verschijnen voor de eerste drie verzoekende partijen, van Advocaat A. LUST, die verschijnt voor de vierde verzoekende partij, van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij, van Advocaat J. VERBIST, die verschijnt voor de eerste tussenkomende partij, van Advocaat A.-M. DE DEKEN, die verschijnt voor de tweede tussenkomende partij, en van Advocaat Fr. RAMAN, die verschijnt voor de derde en de vierde tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de goede rechtsbedeling vraagt dat de zaken worden gevoegd;

Overwegende dat in de zaak A. 65.355/X-6416 de nota van de verwerende partij buiten de termijn van de rechtspleging werd ingediend; dat zij uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat de n.v. EURANTEX met een verzoekschrift van 5 oktober 1995 vraagt om in de eerste

zaak te mogen tussenkomen; dat zij met een verzoekschrift van 12 januari 1996 vraagt om in de tweede zaak te mogen tussenkomen; dat zij doet gelden dat zij eigenaar is van gronden te Oudenaarde welke gelegen zijn binnen het beheersingsgebied van het eerste bestreden besluit;

Overwegende dat de v.z.w. STICHTING OMER WATTEZ met een verzoekschrift van 30 januari 1996 vraagt om in de tweede zaak te mogen tussenkomen; dat zij erop wijst dat zij luidens artikel 3 van haar statuten tot doel heeft : de bescherming, de valorisatie en het gebeurlijk herstel van leefmilieu, landschap, natuur- en cultuurpatrimonium, het instandhouden, het bevorderen en verbeteren van de natuurlijke omgeving en het leefmilieu en dat haar werkgebied zich onder meer strekt tot Nazareth, Kruishoutem, Deinze; dat zij doet gelden :

"Verzoeksters belang bij de tussenkomst is aan te tonen dat een gedeeltelijke schorsing van de gewestplanwijziging te Nazareth niet mogelijk is. Immers bij gedeeltelijke schorsing zoals gevraagd door het OCMW Deinze is het onmogelijk om de nabestemming natuurontwikkeling op de overige gronden aldaar te realiseren. De 7 ha waarop het verzoek tot schorsing van het O.C.M.W. Deinze betrekking heeft, kunnen niet gelicht worden uit de gewestplanwijziging, daar deze 7 ha algeheel noodzakelijk zijn om de nabestemming natuurontwikkelingsgebied een kans op slagen te geven";

Overwegende dat Roland MOERMAN en Roger VANDERSTRAETEN met een gezamenlijk verzoekschrift van 9 april 1996 vragen om in de tweede zaak te mogen tussenkomen; dat eerstgenoemde doet gelden dat zijn eigendom paalt aan de Kallemoeievijver en de waarde ervan aanzienlijk zal verminderen wanneer de Kallemoeievijver gevuld zou worden met baggerslib; dat tweede verzoeker verklaart een buurtbewoner te zijn welke ingevolge de stortactiviteiten reukhinder en geluidsoverlast zal moeten ondergaan; dat zij aan de Raad van State vragen :

"Te zeggen voor recht dat de vordering tot schorsing gegrond is voor wat betreft volgende besluiten :

- het besluit van de Vlaamse Regering dd. 20 juli 1994, doch enkel met betrekking tot de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften vervat in bijlage 3.
- het besluit van de Vlaamse regering dd. 1 juni 1995.

De vordering tot schorsing van het besluit van de Vlaamse Regering dd. 9 juni 1993 alsook het besluit van de Vlaamse Regering dd. 20 juli 1994 voor zover de bestemming van industriegebied wordt gewijzigd naar groengebied, als ongegrond te verwerpen";

Overwegende dat de verzoeken tot tussenkomst kunnen worden ingewilligd, het eerste omdat het eerste bestreden besluit de gronden te Oudenaarde bestemt tot "gebied voor de uitbreiding van het naastliggend bedrijf" en de n.v. EURANTEX het naastliggend bedrijf blijkt te zijn, het tweede omdat de betrokken milieuvereniging de hoedanigheid heeft om de Raad van State te wijzen op het risico verbonden aan een partiële schorsing, het derde omdat de indieners ervan, in hun hoedanigheid van aangelanden van het betwiste bestemmingsgebied, belang hebben bij de oplossing van de zaak;

Overwegende dat de door de vierde verzøkende partij ingestelde vordering tot schorsing, in zoverre zij tot voorwerp heeft de besluiten van de Vlaamse regering van 9 juni 1993 houdende gedeeltelijke inherzieningstelling van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 goedgekeurde gewestplan Oudenaarde en van 20 juli 1994 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerp-plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Oudenaarde op het grondgebied van de gemeenten Oudenaarde, Nazareth en Deinze, in de huidige stand van de rechtspleging, laattijdig blijkt te zijn ingediend daar de betrokken besluiten meer dan zestig dagen voordien werden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad; dat de vordering van de vierde verzoekende partij in zoverre niet ontvankelijk is;

Overwegende dat het bestreden besluit van 1 juni 1995 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Oudenaarde, gronden gelegen op het grondgebied van de stad Oudenaarde, enerzijds en van de gemeente Nazareth en de stad Deinze, anderzijds, welke door het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan Oudenaarde waren opgenomen in agrarisch gebied, in overdruk nader aangewezen tot landschappelijk waardevol gebied, en in industriegebied, in overdruk nader aangewezen tot waterwinningsgebied, bestemt tot "gebied voor de uitbreiding van het naastliggend bedrijf", enerzijds en tot "stortgebied met nabestemming natuurontwikkeling" en "agrarisch gebied", anderzijds; dat de eerste verzoekende partij de vereniging is van de eigenaars en omwonenden van voormelde op het grondgebied van de stad Oudenaarde gelegen gronden; dat tweede verzoeker aldaar sedert 1958 woonachtig is en zijn eigendom begrepen is in het gebied dat door het bestreden besluit wordt bestemd tot "gebied voor de uitbreiding van het naastliggend bedrijf"; dat derde verzoeker landbouwgronden in de omgeving exploiteert; dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat met het "naastliggend bedrijf" het bedrijf van de tussenkomende partij n.v.EURANTEX wordt bedoeld; dat de vierde verzoekende partij eigenaar is van gronden gelegen op het grondgebied van de gemeente Nazareth welke door het bestreden besluit, eensdeels, worden opgenomen in agrarisch gebied, anderdeels, komen te liggen naast het "stortgebied met nabestemming natuurontwikkeling";

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat in de eerste zaak alleszins de tweede en de derde verzoekende partij van het wettelijk vereiste belang doen blijken zodat de exceptie die de eerste tussenkomende partij in dat verband opwerpt niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de in de tweede zaak de eerste tussenkomenende partij eveneens opwerpt dat de vierde verzoekende partij geen belang heeft bij schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in zoverre het gronden betreft gelegen op het grondgebied van de stad Oudenaarde en dat, in tegenstelling tot wat de vierde verzoekende partij beweert, de wijziging van landschappelijk waardevol agrarisch gebied naar "gebied voor de uitbreiding van naastliggend bedrijf" te Oudenaarde, eensdeels, en de wijziging van industriegebied naar "stortgebied met nabestemming natuurontwikkeling" en agrarisch gebied te Nazareth-Deinze, anderdeels, geen zaak van "compensatie" in de schoot van de Vlaamse regering is geweest zodat een gedeeltelijke schorsing de algemene economie van het eerste bestreden besluit niet zou aantasten;

Overwegende dat nu blijkt dat de zaken worden gevoegd en de vier verzoekende partijen hetzelfde hierna besproken middel aanvoeren, het in de huidige stand van de rechtspleging niet nodig is op de exceptie in te gaan;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, de eerste drie verzoekende partijen, in een tweede middel, en de vierde verzoekende partij in een eerste middel de schending aanvoeren van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

doordat het eerste bestreden besluit niet aan het beredeneerd advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State werd onderworpen, terwijl het nochtans aanvullende voorschriften vaststelt die niet in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen vooraf zijn bepaald, en doordat "de 'dringende noodzakelijkheid' die in het bestreden besluit wordt aangevoerd, niet in het minst gemotiveerd is";

Overwegende dat in haar nota ingediend in de tweede zaak de verwerende partij antwoordt :

"Dat verzoekster eveneens ten onrechte stelt dat desbetreffend aanvullend stedenbouwkundig voorschrift een reglementair karakter heeft en bijgevolg diende onderworpen te worden aan het voorgaand advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State. Reglementaire besluiten zijn besluiten die een rechtsregel formuleren en een algemene draagwijdte hebben, ze voorzien in een onpersoonlijke, abstracte toestand die voor een onbepaald aantal gevallen geldt. Bijgevolg kan desbetreffend aanvullend stedenbouwkundig voorschrift geenszins beschouwd worden als een reglementair besluit";

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij antwoordt dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middel, de eerste drie niet, omdat "zonder het 'aanvullend stedenbouwkundig voorschrift' de betrokken percelen de bestemming 'industriegebied' verworven zouden hebben, zonder de beperkingen die thans in het nadeel van verzoekster tot tussenkomst werden opgelegd", de vierde niet, omdat zij een bestemmingsvoorschrift aanvecht dat niet op eigen gronden doch op aanpalende gronden van toepassing is, het uitvoeren van slibstortingen ook onder de vorige bestemming mogelijk was en de nabestemming natuurontwikkeling geen nadeel veroorzaakt, voorts dat het aanvullend stedenbouwkundig voorschrift geen algemene verordenende strekking heeft daar het beperkt is tot enkele percelen, vervolgens dat

bedoeld voorschrift niet beschouwd kan worden als een fundamentele afwijking van de bepalingen van voormeld koninklijk besluit van 28 december 1972 en dat alleszins de dringende noodzakelijkheid een afwijking van de adviesverplichting rechtvaardigde aangezien het bestreden besluit verwijst naar het decreet van 22 december 1993 waarbij voor het Vlaamse Gewest, artikel 13 van de stedenbouwwet werd vervangen door een nieuwe bepaling, naar luid waarvan het ontwerp-plan van aanleg vervalft indien de Vlaamse regering geen beslissing genomen heeft tot vaststelling van het plan binnen de 180 dagen na de termijn van openbaar onderzoek en te dezen de termijn van 180 dagen verstreek op 6 juni 1995;

Overwegende dat in zijn preambule het eerste bestreden besluit achtereenvolgens verwijst naar de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, het koninklijk besluit van 24 februari 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Oudenaarde, het besluit van de Vlaamse regering van 14 oktober 1992 tot wijziging van het koninklijk besluit van 16 september 1966 houdende aanwijzing van een gewest Oudenaarde waarvoor een plan van aanleg moet worden opgemaakt, het besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1994 houdende bepaling van de normatieve en niet-normatieve delen van het definitief vastgestelde gewestplan en het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 1994 houdende voorlopige vaststelling van het ontwerp-plan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Oudenaarde op het grondgebied van de gemeenten Oudenaarde, Nazareth en Deinze; dat het vervolgens vermeldt dat het openbaar onderzoek heeft plaatsgehad van 10 oktober 1994 tot en met 8 december 1994; dat het voorts verwijst naar de raadplegingen en het advies dat de Regionale Commissie van advies voor de streek

Oost-Vlaanderen op 10 maart 1995 heeft uitgebracht en de redenen aangeeft waarom van dit advies wordt afgeweken; dat het tenslotte vermeldt :

"Overwegende dat dit plan, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 22 december 1993, onverwijld vastgesteld moet worden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989; Gelet op de dringende noodzakelijkheid";

Overwegende dat het bestreden besluit ten dele toepassing maakt van de bestemmingsvoorschriften die vooraf zijn bepaald in het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen namelijk bij de vaststelling van de bestemming "agrarisch gebied", en ten dele aanvullende stedenbouwkundige voorschriften bevat die geen herneming zijn van de in voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972 bepaalde bestemmingsvoorschriften, maar nieuwe bestemmingsvoorschriften uitmaken; dat deze aanvullende voorschriften luiden als volgt :

"Artikel 3 : Stortgebied met nabestemming natuurontwikkeling

Dit gebied is bestemd voor het storten van niet-giftige baggerspecie op initiatief van de overheid.

Het storten dient op zodanige wijze te gebeuren dat na stopzetting ervan, de fysische omstandigheden aanwezig zijn om het terrein optimaal in te richten voor natuurontwikkeling.

Artikel 4 : Gebied voor de uitbreiding van het naastliggend bedrijf

Dit gebied is uitsluitend bestemd voor de uitbreiding van het industrieel bedrijf dat op het aanpalend industrieterrein is gevestigd. Deze uitbreiding kan alleen betrekking hebben op niet-productieprocessen zoals opslagruimten, milieutechnische installaties, en dergelijke, en dient te gebeuren in aansluiting aan de bestaande vestiging. Ten aanzien van de Boterstraat en de Pruimelstraat dient een effectieve bufferzone van 50 meter breed aangelegd te worden";

Overwegende dat de aangehaalde aanvullende stedenbouwkundige voorschriften, zoals alle voorschriften van de plannen van aanleg, krachtens artikel 2, § 1, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, verordenende kracht bezitten; dat het besluit van de Vlaamse regering dat hieraan bindende kracht verleent, krachtens artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid, dienvolgens aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State dient te worden onderworpen; dat deze pleegvorm niet werd nageleefd; dat de verwerende partij -die het bestreden besluit heeft genomen- niet betwist dat de ingeroepen "dringende noodzakelijkheid" niet met bijzondere redenen is omkleed; dat dienvolgens de stelling van de eerste tussenkomenende partij dat dit wel het geval zou zijn gelet op de verwijzing naar "de bepalingen van het decreet van 22 december 1993" in de huidige stand van de rechtspleging bezwaarlijk kan worden bijgevalen; dat overigens de vermeldingen in de aanhef van het eerste bestreden besluit op het eerste zicht niet volstaan om het ontwerp van besluit niet aan het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State te onderwerpen; dat tenslotte het bestreden besluit, naast het aanvullend voorschrift "gebied voor de uitbreiding van het naastliggend bedrijf", nog een ander aanvullend voorschrift vaststelt, met name het voorschrift "stortgebied met nabestemming natuurontwikkeling" zodat het argument dat eerstbedoeld voorschrift strekt "tot voordeel van de verzoekers" en het tweede beperkt is tot gronden die palen aan de eigendommen van de vierde verzoekende partij niet relevant is; dat niet valt in te zien waarom alleszins de tweede, de derde en de vierde verzoekende partij geen belang zouden hebben bij het middel, nu hierboven gebleken is dat zij belang hebben bij de schorsing; dat het middel ernstig is;

Overwegende, met betrekking tot de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde, dat daaraan in de zaak A. 65.355/X-6416 -om evidente redenen- is voldaan, met name door tweede verzoeker; dat immers niet wordt betwist dat diens eigendom, waar hij sedert 1958 woont, in het gebied bestemd voor "de uitbreiding van het naastliggend bedrijf" wordt opgenomen en hij, op pensioengerechtigde leeftijd wordt bedreigd met uitdrijving; dat niet moet worden onderzocht of voor de eerste en de derde verzoekende partij het nadeel eveneens ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

Overwegende dat in de zaak A. 66.309/X-6417 eveneens is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat de verzoekende partij immers op goede gronden laat gelden dat ter plaatse haar eigendom 51 ha groot is, dat 7 ha daarvan naast het stortgebied komen te liggen, dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het mogelijk maakt dat het bestuur op het aangrenzend perceel meteen tot slibstorting overgaat, dat het massaal storten van baggerspecie en slib, waarin zich alle soorten stoffen en organismen kunnen bevinden, de kwaliteit van de bodem op rechtstreekse en onrechtstreekse wijze nadelig kan beïnvloeden, niet alleen op de plaats van het stort, maar ook op de aanpalende gronden door ondergrondse verspreiding, dat het eigendom derhalve verontreinigd dreigt te geraken "met alle practisch quasi onoplosbare problemen voor gevolg"; dat het argument van de verwerende partij en van de eerste tussenkomende partij dat enkel "niet-giftige baggerspecie" mag worden gestort en dat het nadeel hypothetisch is omdat de vierde verzoekende partij enkel beweert dat het nadeel zich kan voordoen en het storten van slib onderworpen is aan een vergunning en aan de voorwaarden van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning II niet over-

tuigt; dat immers, eensdeels, baggerspecie tot verontreiniging kan leiden om andere redenen dan gifvervuiling en, anderdeels, het nadeel dat wordt toegeschreven aan een besluit dat van reglementaire aard is, niet zozeer hypothetisch, doch veeleer theoretisch is; dat artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten het theoretisch nadeel niet uitsluit; dat het nadeel dat de vierde verzoekende partij aanvoert ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij vraagt om het nadeel van de verzoekende partijen af te wegen tegen het nadeel dat een schorsing voor haarzelf, voor haar aandeelhouders en voor haar personeel zou betekenen met betrekking tot haar bouwplannen "voor de uitbreiding van de opslagruimte, van essentieel belang voor de schaalvergroting van de produktie" en voor de bouw van een waterzuiveringsstation;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat, indien de schorsing is bevolen, over het beroep tot vernietiging uitspraak moet worden gedaan binnen zes maanden; dat deze termijn de belangen van de eerste tussenkomende partij voldoende waarborgt;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 65.355/X-6416 en 66.309/X-6417 worden gevoegd.

Artikel 2.

De verzoeken tot tussenkomst van de n.v. EURANTEX, van de v.z.w. STICHTING OMER WATTEZ, van Roland MOERMAN en van Roger VANDERSTRAETEN in het administratief kort geding worden ingewilligd.

Artikel 3.

Bevolen wordt de schorsing van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Oudenaarde op het grondgebied van de gemeenten Oudenaarde, Nazareth en Deinze.

Artikel 4.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 5.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 6.

Dit arrest zal in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig mei 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.